

række end 20 til 30, maaske højst 40 til 50 Aar blive staaende ved et indvundet Resultat. De Erfaringer, vi have høstet i den Menneskealder, der ligger bag os med Hensyn til Udvidelser af den foreliggende Art f. Eks. vedrørende Forholdene i København og Forholdene i Esbjerg, vise, at det er aldeles umuligt paa et givet Trin at foretage noget, som med nogen Grad af Sikkerhed kan angives at kunne vare i saa og saa langt et Aaremaal. Tvertimod se vi, at der opstaar Forhold, som betinge, at man gør noget helt andet end det, som man for faa Aar siden ansaa for det rigtige. Selvfølgelig er Opgaven at naa den Løsning, som er den bedst mulige paa det givne Tidspunkt, men man kan samtidig forudse, at der i Fremtiden kan komme ny Krav, som ville fordre den Løsning, der passer bedst for dem, og som maaske er en hel anden end den, man i Nutiden slaar sig til Ro med.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Svend Høgsbro): Maa jeg begynde med en formel Bemærkning. Af to ærede Medlemmer er der udtalt Beklagelse over, at man kun har liggende for sig Tegninger eller Kort vedrørende det af mig forelagte Lovforslag og ikke ogsaa de øvrige Projekter, særlig det ny mod Vest. Jeg vil dertil kun sige, at det gør mig ondt, at de Herrer have savnet dette. Havde jeg vidst, at der var et almindeligt Ønske i saa Henseende i Tinget, skulde jeg gerne, hvis det var fremkommet i Tide, have imødekommet det. Jeg tror at have fulgt gammel Praksis i saa Henseende, naar jeg har nøjedes med at vedføje Lovforslaget Planer og Kort til det Projekt, som Lovforslaget gaar ud paa at søge Bemyndigelse til at anlægge, og saa har ment, at det var tids nok at fremkomme med Tegninger og Kort til de Forslag, man i øvrigt maatte ønske at gøre sig bekendt med, under Udvalgsbehandlingen. Selvfølgelig skulde de blive stillede til Disposition for det paa-gældende Udvalg.

Hvad saa Sagens Realitet angaar, har der jo, naar jeg undtager det ærede Medlem for Silkeborg (Jacob Christensen) og det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen), været en tilsyneladende ret skøn Enighed hos de øvrige Talere om at angribe, kritisere, til Dels fordømme det Projekt, som jeg har foretrukket. Den Enighed er imidlertid kun tilsyneladende eller i alt Fald begrænset til det negative, til Kritikken. Deri har man været enig, at det Projekt, jeg foreslaar, og i det hele

Østprojektet var forkasteligt, men naar man saa selv skulde udvikle sine Tanker om, hvorledes det da skulde være, brast rigtignok Enigheden. Thi lige saa bestemt, som de fleste af Kritikerne holdt paa, at Fiskerihavnen f. Eks. — for nu at nævne dette som Vidnesbyrd om, hvor tilsyneladende kun Enigheden var — skulde længere ud imod Vest, hvor der var friskere Vand, hvor man var nærmere Udlobet o. s. v., lige saa bestemt udtalte jo den af Kritikerne, der ellers talte højest, det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), at Fiskerihavnen meget vel kunde blive, hvor den nu var, ja, oven i Købet kunde flyttes længere mod Øst i stik modsat Retning af, hvor de andre Herrer, med hvem han ellers erklærede sig enig, og som erklærede sig enige med ham, vilde have den. Dette til Belysning af den tilsyneladende Enighed.

Hvad angaar det Projekt, jeg har foretrukket, vil jeg sige, at naar jeg i Aar har foretrukket dette — jeg benævner det II som det betegnes i Bemærkningerne — for I, der i øvrigt mest lignede mit Forslag fra i Fjor, er det jo, som jeg udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse, fordi jeg har troet dermed at imødekomme, hvad man i Fjor syntes at lægge Vægt paa her i Tinget, nemlig, at der tilintetgjordes saa lidt som muligt af det, der nu er. Det har jeg udtalt som mit Motiv. Man ankede den Gang over, at man paa saa mange Punkter tilintetgjorde det bestaaende; her var et Punkt, hvor jeg mente, man kunde undgaa denne beklagelige Side af Reformen, og derfor ønskede at imødekomme Kravene i saa Henseende. Jeg nævnede allerede i Fjor, at jeg ogsaa den Gang gerne vilde være bleven staaende ved dette Projekt, og nævnede, hvorfor jeg ikke havde gjort det, nemlig fordi Sporforholdene saa ikke vilde kunne ordnes paa en brugelig Maade. Naar jeg i Aar har foretrukket det, er det altsaa, fordi man nu har fundet et Sporsystem, som gør det muligt at bruge dette Projekt og derved undgaa den Tilintetgørelse af Værdier, som der her var Tale om. Nu siger rigtignok det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) med den Sikkerhed, som er ham egen, men som ikke altid viser sig at holde Stik — saaledes heller ikke i dette Tilfælde —, at dette Sporsystem er „umuligt“. Dermed begyndte det ærede Medlem, og dermed sluttede han. Men mellem disse sine to Højesteretsdomme erkendte han dog, at det var „brugeligt“. Naar det er brugeligt, er det jo ikke umu-